

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Lacrymas Philippo Nigrio ita persoluit Hieronymus van Seurck Antuerp.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

*Ardet in aduentum populus, festinaque feruent,
 Pectora, panduntur porta, ruit undique vulgus;
 Incusat spes agra moras, suspensa que librat
 Gaudia, & incertis saliunt precordia votis,
 Gratanti donec medius sese intulit vrbi.
 Illa stupet, spectatque, hucque illuc lumina versat,
 Astantem per mensa virum: inuat ipsa videntem
 Celsa potestatis species. hinc poplite flexo
 Se Regi inclinat, maiestatisque serenos
 Mulcentem radios, & lumina fixa tenentem
 Affatu vultuque petit, donanda que praefert
 Munera, sacraeque offert insignia palma.
 Oblatum capit ille decus, dextraque prehensum
 Allenat, & merito iustos indulget honores.*

Festinanti ad Mortem NIGRIO, cum
 virtutis dignitatisque metas paene attigis-
 set, nouus ecce sese obtulit honos: anno
 M. D. L X I. primus Antuerpiensium Praesul
 designatur. sed priusquam auspicaretur
 Episcopatum, fato concessit. Ergo

L A C R Y M A S
 P H I L I P P O N I G R I O
 ita perfoluit

Hieronymus van Seurck Antuerp.

Moesti sonis luge citharis, & flebile carmen
 Funerea deplange lyra, tristemque sinistra
 Da sonitum mihi Musa chelys: Parnassia cautes
 Miceat, & pullis sordescant limina fertis:

Pra-

Presagis solita florum radiare tapetis
 Purpurea fluvij ripe, squallentibus antris
 Torpentes voluant lymphas, dum dira revolvo
 Funera, & horrenti NIGRIVM lessio lamentor.
 Te fortuna animi, & mentis generosa potestas
 Culmine fundarat fati, totiesque celebri
 Pyxide ditarat lauros: monumenta nitebant
 Pectoris, auratoque coruscans sidere virtus.
 Tu genus ipse tuis; retro præmissa micabat
 Nobilitas, nec stirpis egens, sed postumus ignis
 Fulgentes superabat auos. per tristia vectus
 Flamina, & armata salebroso cacumina sortis,
 Humani victor fati, sublime tenebas
 Culmen; & assurgens calcabat fulmina virtus.
 Qualiter aërio despectans vertice Olympum
 Celsus Athos, Divum ventosa tonitrua ridet,
 Et diras spernit hiemes, delusa remittit
 Flamina, & innidto frustratur monte furores.
 Ambibat sacros Anversa potentior ignes,
 Et mitra dignos apices: venerandaque sceptrum
 Prasulis, angustosque pedi sperabat honores,
 Impatiens vilis senij. Iam vota Philippus
 Imperio felix Betis, moestasque tenebat
 Supplicis Anversa lacrymas; secum usque revolvens
 Diversos animos Patrum, quem tale sequatur
 Imperium, cuiusque fides sub fasce triumphet.
 Dissensu vario certat favor: equior ille
 Patribus, ingratus populo: communibus illum
 Munitum studiis despectat gratia Patrum.
 In te, magne NIGRI, variis discordia cedit
 Ordinibus, consentit Eques plaudente Senatu:
 Votaque priuatâ gaudent communia lingua.
 Auspiciis letata tuis Anversa iacentes

Instaurat, tollitque animos; oblatâque, NIGRI,
 Munera, nascentésque tibi gratatur honores.
 Proh rabies vesana Deum! proh dura Sororum
 Licia! cur tristes iterum miscere ruinas,
 Et fulmen torquere innat? quid dira minaris
 Parca manus? quò Diva feros grauis exeris hydros?
 Muneribusque armata tuis, dulcique fauillâ
 In te ceca furis? propriis Rhamnusia donis
 Invidet, & sese damnosâ ulciscitur irâ.
 Vix mitra natos apices grauiore ruinâ
 Polluit infamis Clotho, temeransque curules,
 Sanguineo gaudet sellas depingere fuce.
 Ast ignara mali, nec tanti Antuerpia casus
 Conscia, securo reserat inhiantia vultu
 Mœnia, diuitiasque suas radiantior auget.
 Haud secus officiis trepidantibus anxia mater,
 Iam matura toro natarum pectora comit,
 Aduentante proco, peplumque & cingula ditat
 Tethyos exuviis, & gratâ lege colorum
 Purpureas ornat vestes, rutilique metalli
 Deformes alieno illustrat lumine vultus.
 Leta timet, voluitque moras: nunc anxia plorat,
 Et dubiis heret fati, nunc fronte serenâ
 Castigat lacrymas: dubio spes voluitur Austro,
 Ancipiti credens fama: trepidantia rident
 Gaudia, & elusis torquentur tristia votis.
 Qualiter Æolis agitantibus aquora turmis,
 Non eadem sanit rabies, nec semper anhelis
 Vorticibus canet Nereus: sed sapius alto
 Pax regnat tranquilla freto, placidâsque per undas
 Fessa quiescentis ludunt vestigia Cori.
 Desere sollicitos trepidantis pectoris æstus
 Et dubios Anversa metus, tibi Numina tantum

*Inuidere decus, radiata palatia celi
Pratorem optarunt NIGRIVM, rutilusque Senatus
Astrorum meritâ cali statione locarunt.*

In fletu vocem abruperat Hieronymus,
cùm Threnum suum adiecit Theodorus
Middelton, alterumque posuit

E P I C E D I V M
P H I L I P P O N I G R I O
nimis, heu! maturè abrepto.

DA tantùm lacrymas & lamentabile carmen
Elysi de fonte mihi, da Musa dolores,
Da tristes gemitus, quid non crudelia fati
Iura valent? quid non sese violentia mortis
Audeat? heu rapit illa, rapit, quos candida morum
Integritas, iunctoque grauis cum pondere virtus
Nobilitat, quibus ambitos largitur honores
Maestas ignara tegi, non fascibus audax
Purpureisve indulget amictibus, æqua curules
Sternere, & ambiguos plebi confundere Reges.
Luctantes in fata tenet, frustra que negantes
Calcat, & aeterno cogit parere lupato:
Denictumque trahit NIGRIVM. prò! sustulit illa
In nostris gausa malis, quem sacra poposcit
Infula, promissumque sibi complexa Potestas
Ambyt, & meritum sacris admonit habenis:
Quem mitram amplecti iussit, merita que peractæ
Virtutis mercede frui. Iam Anversa rogabat
Absentem vidisse virum, longosque stupebat
Stare dies, querulosque dabat pro tempore planctus,
B 5 Incerto